

سرشناسه: شریف، کامبیز، ۱۳۵۶ -

Sharif, Kambiz

عنوان و نام پدیدآور: من، کامبیز شریف

مجموعه‌ای از مجسمه‌های کامبیز شریف

۱۳۸۱-۱۳۹۵

مشخصات نشر: تهران: انتشارات بدون،

۱۳۹۵

مشخصات ظاهری: ۱۹۲ ص: مصور (رنگی).

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۱۴-۰۴-۲

وضعیت فهرست‌نویسی: قیفا

موضوع: شریف، کامبیز، ۱۳۵۶ -

موضوع: Sharif, Kambiz

موضوع: مجسمه‌ها - ایران

موضوع: Statues - Iran

رده‌بندی کنگ: ۱۳۹۵/۴۱۴ش / NB۹۸۹

رده‌بندی ی.ی.ی: ۷۳۰/۵

شماره کتابشناختی ملی: ۴۴۳۸۱۲۷

تهران صندوق پستی ۱۹۵۷۵/۳۶۳

تلفن: ۲۲۸۳۹۲۲۸

Bedoonpub@gmail.com

من، کامبیز شریف

مجموعه‌ای از مجسمه‌های کامبیز شریف

چاپ نخست: تهران ۱۳۹۵

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۱۴-۰۴-۲

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

عکاسی آثار: کلارک درایو، جان گوردون، ایمان خلیلی، محسن فراهانی

طراحی کتاب: استودیوکارگاه: پیمان پورحسین - صفا قاسمی

چاپ: استودیو ۰۰۹۸۲۱ : هوپار اسدیان

تمامی حقوق این کتاب متعلق به کامبیز شریف است.

استفاده از مطالب و تصاویر با ذکر منبع بلامانع است.

میرزا کامبیز شریف

مجموعه‌ای از مجموعه‌های کامبیز شریف

۱۳۰۱-۱۳۰۵

www.ketab.ir

فهرست

۷	بیوگرافی
۱۰	درباره‌ی هنرمند
۱۲	دشته‌ای از پرویز تناولی
۱۴	دشته‌ای از شیوا بلاغی
۱۸	نوشتاری از سحر با بلانت
	مجسمه‌ها
۲۳	مجسمه‌های شهری
۴۹	چیدمان
۵۵	تو و من
۶۹	نبرد
۷۷	هفت کره
۱۳۳	رد پا
۱۰۱	سکوت
۱۳۵	جنگ
۱۴۵	مجسمه‌های کوچک

من، کامبیز شریف

من، «کامبیز شریف» هنرمندی خود آموخته هستم. هنر را با نقاشی شروع کرده‌ام و سال‌هاست مجسمه می‌سازم. در فراز و نشیب‌های این مسیر از موهبت همراهی برادرم «کامران» بهره‌مندم. آثار من شکلی آرمانی از آرزوهایم هستند؛ جهانی که همیشه دوست داشتم وجود خارجی داشته اما جنگ و بحران‌های دنیای امروز فرصت زیستن را از آن‌ها گرفته است. همیشه تلاش کرده‌ام آثارم همانی باشد که زندگی‌اش کرده‌ام یا دوست می‌داشتم زندگی‌اش کنم پس این جهت چیزی در دنیا به اندازه کارهایم به «خود»ی که می‌شناسم نزدیک است.

وقتی تصمیم گرفتم این کتاب را که بیانگر مجموعه فعالیت‌های هنری‌ام است منتشر کنم، به دلیل انجام آن اندیشیدم. سال‌ها است که آثارم را به نمایش گذاشته‌ام؛ بنابراین، ارائه دوباره آثارم در شکل یک کتاب چه تاثیری در کارنامه حرفه‌ای من خواهد داشت؟ دو دلیل من را به داشتن این کتاب ترغیب کرد: اول ایجاد زمینه‌ای برای گفتگو درباره آثار است که به شناخت من از خود و دیگران نسبت به آنها منجر می‌شود. نوعی بازنگری و یادآوری مجموعه‌ای از سال‌ها تلاش، که می‌توانستم دوباره دیده شدن آنها بگذرم اما همین چشم بستن، آغاز مقاومت و واکنش من ذهنی بود که اتفاقاً بیشتر من را درگیر خود می‌کرد. علت دوم تاثیر این بازنگری در خارج شدن آثارم از حیطه شخصی و گسترش آن به امری اجتماعی و فرهنگی است. در واقع، این کتاب من را تشویق می‌کند تا بیشتر به فرآیند شکل‌گیری آثارم بیندیشم. تلنگری می‌شود برای یادآوری خواسته‌هایم، آندیشیدن درباره مفاهیم آثارم و شکستن عادت‌های روزمره. برای من بازی با خطوط و بعد ها نقاشی و احساس نیاز به ساختن فرم‌های سه بعدی تا جایی پیش رفت که لذت رقابت کردن و انجام تکنیک‌های سخت را در وجودم شعله‌ور کرد. شاید این رقابت با منی بوده است که همیشه از خود انتظار داشته‌ام. منی که باور دارد می‌تواند هر آن‌چه در عالم تخیل شکل می‌گیرد و ریشه در احساسات عمیق و تجربه زیسته شخصی دارد به واقعیتی سه بعدی

تبدیل کند و آن را با دیگران در میان بگذارد. درواقع، فرآیند هنری برای من استعاره‌ای است از رشد و شناخت خود و آغاز گفتگو.

ساختن آثار و انجام تکنیک‌های جدید را همانند نتیجه نهایی و اتمام اثر دوست دارم. در واقع، این فرآیند آنقدر برایم با اهمیت بوده که به تکنیک و ابزار کار تنها به عنوان وسیله رسیدن به اثر هنری خلق شده نگاه نکرده‌ام. برای من متربال نقش بسیار مهمی دارد؛ اعتقاد دارم کسی که به کاری که انجام می‌دهد آگاه است توانایی این را دارد که از همه چیز استفاده کند بدون آن که کارش مصنوعی یا تقلیدی به نظر برسد. بنابراین در فرآیند هنری من تولید کردن و ساختن جایگاه ویژه‌ای دارند. انگار خواسته‌ام به تولید و تکثیر ادامه دهم شاید که در نهایت آن تصویر ذهنی که با لذت شخصی من در ارتباط است، در عرصه واقعیت حضور یابد. در حقیقت، تکنیک و ساخت آثار به من کمک می‌کند تا خودم را در تمامی مراحل کار سهیم بدانم.

بسیاری اوقات به گالری‌ها می‌روم و آثار دیگر هنرمندان را می‌بینم و با فیلم نگاه می‌کنم، اما روش آموختن من با دیدن، شنیدن و حس کردن محیط پیرامون مسائل دنیای امروز شکل می‌گیرد. درواقع، بیشتر دوست دارم چگونه اندیشیدن و حس کردن را بیاموزم. این شیوه در انتخاب مفاهیم و موضوعات آثار بسیار موثر است. در سیر خطی فعالیت‌های هنری و حرفه‌ای‌ام هر مفهومی تاریخ خود را دارد و جایگاهش معین است. عشق، هویت، طبیعت، زمان و روایت مفاهیم اصلی آثارم را تشکیل می‌دهند. نگاه کل‌گرا در آثار انتزاعی همیشه رایج جذاب بوده است و مفاهیم جزئی برایم از آن جهت اهمیت داشته‌اند که براندان آن‌ها یک مفهوم کلی را شکل دهد. سرشت آثار جدیدتر من دائماً بیان سستره و فیگوراتیو جریانی نویسانی دارند. این در حالی است که آثار جدید من نیز ظاهری فرمالیستی دارند و تصویری انتزاعی را از آنچه در ذهن من است ارائه می‌دهند. تصویری انتزاعی که علاوه بر محتوا از ویژگی موسیقی خاصی برخوردار است. سازه‌هایی که حس موسیقی را در مخاطب بیدار می‌کنند، اما او را در نواختن ناکام می‌گذارند. در واقع به احساسات و تجربه زیسته‌ام اجازه داده‌ام تا با آزادی وسیله‌ای برای گفتگوی من با اجتماعی که در آن بزرگ شده‌ام فراهم کند. جامعه‌ای که شرایط آن باعث شده تا مخاطب بیشتر در جهت تایید تداعی‌های گذشته آثار را ببیند. در چنین شرایطی هر کس با هر زبانی که به آن احساس تعلق دارد صحبت می‌کند و برای من آثارم همان زبان

شخصی است که الفبای آن را فرم‌های گوناگون تشکیل می‌دهند. چیدمان در مجموعه آثارم جایگاهی ویژه دارد و همچون فضای تئاتریکال، بازیگوشانه مخاطب را به حرکت و فعالیت دعوت می‌کند. بیشتر چیدمان‌هایی که انجام داده‌ام عکس‌العمل من به رویدادهای اجتماعی‌اند. آنچه نمی‌توانم در دل نگه دارم و می‌بایست با دیگران در میان بگذارم.

از دیگر دغدغه‌هایم، عمومی کردن آثارم است. می‌توانستم آثاری بسازم که تنها در گالری نمایش داده شوند، اما بدان قانع نشدم. آثاری برای فضای شهری و عمومی ساختم، بی آن‌که اندازه و ماده مرا در روند ساخت محدود کند. این مجسمه‌ها، هماهنگ با محیط اطرافشان معانی متفاوتی را در هر منظره و چشم‌اندازی می‌یابند. دوست دارم آثارم مردم را به فکر کردن درباره رابطه میان خود و محیط زیست اطرافشان وا دارد و آن‌ها را به دوباره زندگی کردن دعوت کند. آنچه برای من اهمیت دارد، شکل‌دهی به فضا است از طریق فرم‌های عظیم و البته ایجاب بستری برای تعامل هرچه بیشتر مخاطب با آثارم. برایم بسیار اهمیت دارد که آن‌ها را شکل می‌دهم با مردم شریک شوم و به ذهن و احساسات آنها بگویم. ترجیح می‌دهم آثاری که می‌سازم مورد توجه همه افراد جامعه باشد طریقی که همه مردم از هر طبقه به سمت آن بیایند و حداقل کوتاه زمانی را به تفکر بکنند و آن‌ها را بگذرانند.

امروز که این کتاب را ورق می‌زنید، در اواسط دوران حیاتم ایستاده‌ام و به آینده‌ای با تجربه‌های بیشتر و بهتر باور دارم. هرچند خصمانه باور دارم که باید به یک نتیجه‌ی غایی رسید و نه تلاش می‌کنم که به سون چندین هدفی بروم. مهمترین عنصری که در آثارم به آن پایبند خواهم بود، «شک» است. زیرا باور دارم که لرزش‌های آن در گذر زمان به شکستن عادت‌های خوب کرده منجر می‌شود و روش‌های نوین نگریستن را پیش پای ما می‌نهد. در کتاب حاضر، نوشته‌هایی از پرویز تناولی و شیوا بلاغی خواهید خواند که متن‌هایی سرشار از دانش، دوستی و تفکراند. همچنین تصاویر آثار و چیدمان‌های من را از جدیدترین نمونه‌ها تا آثار قدیمی‌تر خواهید دید که برخی از آنها را طراحی‌های اولیه همراهی می‌کند. بر خود لازم می‌دانم تا از تمامی اساتید و دوستانی که در زندگی حرفه‌ای‌ام تاثیر گذار بوده‌اند تشکر و قدردانی کنم. سال‌هاست با استاد «پرویز تناولی» همکاری می‌کنم و بسیار از ایشان آموخته‌ام. شایسته است از زنده یاد استاد «حمید اله رضایی» نام ببرم که مرا در این راه بسیار تشویق کرد و از زنده یاد «نیما پتگر» به خاطر آنچه به من یاد داده است، سپاسگزارم.